

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbătă.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la

Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Din cauza sfînteii sîrbători de Joi, „Schimbarea la față,” numărul procsim va apăre Sâmbătă în 8 August v.

Nr.3885 Sc.

CONCURS.

Au devenit vacante și pentru anul viitoriu scolar 1887/8 se vor conferi pe calea concursului 14 stipendii câte de 60 fl. destinate din fondurile archidieceșane pentru elevii din despărțământul pedagogic al seminariului archidieceșan de aici.

Concurenții au să-și prezenteze suplicile la consistoriul archidieceșan inclusiv până în 15 August st. vechiu, a. c. instruate cu documentele următoare:

a) atestat dela oficiul parochial din comuna, la care aparțin, despre aceea, că sunt români greco-orientali;

b) testimoniu scolastic despre progresul făcut în studii în anul din urmă;

c) atestat dela primăria comunală despre pozițiunea socială a părinților și despre starea lor materială;

d) eventual alte atestate recomandătoare.

Sibiu, 16 Iuliu, 1887.

Consistoriul archidieceșan.

Diua Împăratului.

Diua împăratului nostru se serbează de toate popoarele din monarhie, — dar nu credem, să fie nici un popor sub sceptrul Maiestății Sale, care să se bucure mai mult ca poporul român de îndelunga sănătate, de fericita și neconturbata domnire a glorioșului nostru Domnitoriu. Poate alții o să serbeze aceasta și cu mai mare pompă, poate o să dea sîrbătoarei un lustru mai solemn, dar inimile românilor și simțemintele lor pentru Înalta casă domnitoare și în special pentru Maiestatea Sa, n'au fost întrecute în iubire și sinceritate de nimenea. Din coliba cea de pe urmă și până în palat — așa dicînd — serbează românii și înaltă rugăciuni ferbinți pentru Maiestatea Sa, ca bunul Dumnezeu să-i lungească încă mulți fericți ani frul vieții spre fericirea popoarelor de sub blîndul seu sceptru. Lasă, că în fie care sîrbătoare și Duminecă în toate bisericile noastre — cu o evla-

vie proprie românului și preotului român — se înaltă rugăciuni ferbinți, ca să învingă Maiestatea Sa pe toți inimiții veduți și neveduți, și să-i ajute să pună sub picioarele Lui și toți contrarii, dar în aceasta și rugăciunile românilor pare că sunt și mai festive, cugetele și mai înalte spre ceriu pentru Acela, căruia avem să-i mulțămim, că putem resufla mai liber și ne putem adăposti sub zidurile unor citadele din bună voință celui mai glorios Domnitoriu și demn descendent al dinastiei Habsburgice.

Simțemintele noastre de loialitate poate nu o să ajungă la Înaltul tron, căci mulți comiți supremi și alți funcționari înalți, încredințați cu aceste agende, poate nu dau pe la satele noastre, nu ved pe copilașii nostri mergînd în aceasta și mai cu plăcere spre dealul, ce sue la biserică, nu ved pe româncuțele noastre în costumuri sîrbătorești albe ca neaua, și nu ved pe bătrîni, cari se bucură, că s'a învrednicit a mai ajunge aceasta și de bucurie.

Ca și o întîmplare rară în felul seu, coincide însemnata și a nașterii Maiestății Sale cu „Schimbarea la față” a Mîntuitorului nostru, ca și când ar fi fost scris în analele poporului român, că au să se schimbe la față lucrurile din trecut cu nașterea Acestui prea bun și luminat Părinte din monarhia noastră, ca și când o dispoziție divină ne ar fi dat să înțelegem, că viitoriu trebuie să aibă un popor, care e credincios dinastiei, care e plin de vigoare, în care virtuțile străbune au putut fi amorțite, ear nu stinse de tot, ca renviind eară și după o iarnă grea, întocmai ca mugurii de pomi să înflorească și să dea fructe imbelșugate, din care să se îndulcească și cei ce le-au sădit, dar și cei ce se apropie de pomi, — precum se apropie și poporul român de treapta Tronului, pe care îl încungiură pompa deopotrivă cu iubirea tuturor popoarelor.

Nu avem tunuri, cari să bubue în țiori de și să vestească bucuria noastră, dar avem nesce clopote, cari din vîrfurile turnurilor bisericilor noastre vestesc lunei, — ce vrea să ne vadă, — că cu mic cu mare alergăm spre a ne ruga lui Dumnezeu, ca să privească spre noi cei umiliți, se asculte rugăciunile noastre, cari le înaltăm pentru Augustul nostru împărat și rege și pentru îndelungata Sa domnie. Noi nu putem trimite deputațiuni pentru manifestarea simțemintelor noastre de supunere și loialitate, dar am dat dovadă despre acestea cu toată ocaziunea, și când a cerut necesitatea chiar și cu sacrificarea vieții pentru Înaltul tron și patrie.

Românul e vesel, când serbează, și veseli trebuie să fim, când sub fericita stăpînire a Împăratului

Francisc Iosif I am scuturat lanțurile robiei, ce atîrnau de brațele vîjnoase ale românului, și astăzi cultivă și românul pămînt propriu, industrie și comerț și cu brațele lui libere prinde totodată pușca în mînă să apere patria și pe Împăratul. Veseli trebuie să fim, când scoalele noastre părăsite, adî sunt îndesate de odrasle tinere, ear bisericile noastre se înmulțesc și înfloresc. Veseli trebuie să fim, când preotul român nu mai are să hrănească câinii domnilor de vînat, ci are să servească la altariul Domnului, și de acolo să spună credincioșilor, ce misiune are omul, dacă se înarmează cu armele sciinții și ale luminei, și ce soarte tristă l'asteaptă, dacă nu și înavuțesce inima și mintea și în genere, dacă nu jertfesce pentru scopuri culturale.

Nu credem să fie o ocaziune mai binevenită pentru preoții nostri de a vorbi creștinilor la inimă ca tocmai la diua Maiestății Sale, când bisericile sunt pline, poporul este entusiasmă. Inima românului este accesibilă ori și când pentru de a porni spre calea binelui și a spriginii, ce se întreprinde pentru fericirea lui și sporirea aședemintelor culturale; despre aceasta nici nu ne îndoim, dar îndoit va fi efectul, dacă se ține cont și de alți stimuli interni și împregiurări favorabile.

Suntem după seceriș. Deși sunt multe și grele poverile, ce se vin pe umerii românilor, totu și dacă e vorba ca să se pună temeiul la un fond scolar sau parochial, atunci preotul nostru să ia inițiativa la diua Împăratului. Bogatul va contribui cu clăia, seracul cu snopul, veduva cu dinariul ei, și toți într'un cuget și o simțire vor fi convinși, că voia Maiestății Sale este să avem, fonduri scolare, să avem biserici frumoase pentru a căror edificări nu este și, să nu contribue Maiestatea Sa cu sume însemnate din șatula sa proprie și dacă confesiunea noastră — după cum cetim în foaia oficioasă — se pare a se împărtași cu mai puțin, să nu o trecem aceasta în contul celui ce scim și suntem convinși, că ne iubesc și doresce prosperarea și înflorirea noastră, ci să o trecem în contul celor ce par a se bucura, când ni se dărimă biserică, când ni se părăgesce scoala, și când disciplina începe a se rupe de baerile cele tari și puternice, cari ne au strins la olaltă în timpuri mult mai grele.

Deci preoților, sus la amvon! și de acolo să se spună poporului bunătățile, de care ne-am împărtașit sub stăpînirea a celui mai bun Domnitoriu. Să se scie, că românii sunt dinastici, și că dela simțemintele de alipire către Tron nu-i va abate nici foc, nici sabie, nici moarte. Căci de ce să nu o scie aceasta

FOIȚA.

Din mitologia vechilor egipteni.

(După Dr. Carol Oppel.)

II. Har, răsunătorul.

(Înceere.)

După ce s'a îngropat mortul, avea să urmeze pedepsirea criminalului. Fapta cruntă a lui Set era evidentă; numai că tragerea lui la răspundere nu era tocmai așa ușoară, de oare ce el și cu soții sei adunară o oaste mare și se opuneau reginei. Atunci chemă și dînsa pe credincioșii sei la armă; Har cel tîner se puse în fruntea bravilor ostași; generalii esperti, cari cutrierară lumea cu Osiri, îi ste-teau într'ajutoriu; lîngă Tcon se ciocniră oștile inimițe într'o luptă sîngeroasă, Set fu prins și dus legat în fere înaintea reginei.

Dar dînsa îi eră: „Set, Set,” dișe ea „tu și ai ucis pe fratele teu, ai răpit fiului meu pe părințele seu, ear pe mine mai vedușit. Nici o pedeapsă n'ar fi destul de aspră pentru tine; dar nimic nu e în stare a mi-l mai reda pe cel perdut. Mergi, ești în destul pedepsit; dute în pace!”

Har era iritat foarte pentru prea marea bună-tate a maicii sale; dar decisul adus nu-l mai putea schimba.

Ear Set? „Ha,” strigă el triumfînd, tot am să ajung eu rege în Chemi! Grăbi deci în Ethiopia și înduplecă pe regina Aso, de a face treabă comună cu dînsul; căci Egiptul este o țeară bogată, capitala căreia posedă avuții și scumpeturi fără seamă; că-i o pradă valoroasă, asemenea căreia nicăiri n'ai putea găsi alta. Astfelu porni el și cu regina în fruntea unei oaste alese spre Tape. Dar Har îl întimpină earăși cu ostașii sei.

Atunci se întîmplă, că pe când Aso se primbla într'o și în apropierea taberii etiopice, sări de odată un șerpe sisînd din earbă spre dînsa. Aso o tulă, strigînd după ajutoriu la fugă, și șerpele o urmăria în salturi lungi. Regina era pe aci să cadă la pămînt de oboseală, atunci sări un june egiptean, care venia pe cale. Ea își adună forțele din urmă și alergă spre dînsul, ca acesta s'o scape. Tînerul își scoase spada și tăia șerpele în două.

După ce se liniști puțin regina tălbăcită de spaimă, recunoscu, că cel ce a scăpat-o de perirea sigură a fost Har, același Har, împotriva căruia s'a ridicat ea cu oastea. Îndată făcu pace și alianță cu dînsul. Dar ciocnirea oștilor tot nu o mai putu împedeca, căci Set comanda trupele și-i făcu pe toți aviți după comorile Egiptului. Lupta erupse și a fost mai crîncenă ca pentru primadată. Set scia prea bine, de ce e vorba, de aceea încurajă ne-n-cetat pe ai sei și se lupta cu curajul desperării. Nu cu mai puțină bărbăție se luptau și aderenții

lui Har, cari erau cu toții amăriți de infamia sceleratului Set. Timp îndelungat se clătina norocul îndreapta și în stînga; oare întregi a ținut uciderea și omorul; săgețile și-au făcut deja datorința, acum se luptau singuraticii pept la pept cu săbii și săcuri, cu pumnale și seceri, cu buzduganul și cu grozavul Tem. — „Tem”-ul, o armă special națională de a egiptenilor, era o combinație de buzdugan și săcuri: în vîrfurile unei măciuci de circa 2 urme în lungime, sta un glob de metal provădut cu un tăiș puternic într'o latură

În sfîrșit după o rezistență încăpătinată, etiopii nu mai puteau să continue lupta; ci o luară la sănătoasa și alergară în cea mai sîlbatică disordine p'aci încolo, — învingătorii le erau cu strigătele lor triumfale în călcăie. Set se luptase ca un viteaz, până când nu fu răpit și dînsul în goana generală. Ca furtuna alerga în carul seu de bătaie, — pas de pas înapoia lui îl urmăria Har.

— Stăi, trădătoriu! Stăi! — răchni dînsul în-vîrtindu și cu nesață temul în mîni.

Atunci se întoarce Set puse o săgeată pe arcul seu și împușcă spre Har.

— Eată-ți partea băete; strigă dînsul și mînă mai departe.

Dar mîna-i tremura-se și săgeata nu nimeri. Har striga de bucurie.

— Loc, loc! răchni Set, căci fugarii se îndesară înaintea lui astfelu, încât nu putea nici cum

și străini, ca cu sfială să-și acopere fața de câte ori ne acuză, că gravităm în afară și că nu suntem buni și fideli cetățeni ai monarhiei.

Călătoria principelui Ferdinand I de Coburg.

Când principele de Coburg s'a hotărât să părăsească teritoriul austro-ungar, s'a gândit și la o notă circulară către puteri, prin care le explică împrejurarea, ce îl face să se pună în fruntea poporului bulgar. Circulara emisă puterilor cu prilejul plecării lui din Viena e de următorul cuprins: Alegându-mă marea sobranie din Tirnova cu unanimitate de principe al Bulgariei, am declarat deputațiunei, carea îmi prezentase actul de alegere, că *recunosc pe sultanul de suveran*, și până la întărirea definitivă voesc să aștept răspunsurile, ce le vor împărtăși puterile signatare ale tratatului de Berlin la circulara, prin care înalta Poartă le face cunoscută alegerea mea. Din aceste răspunsuri, cari mi s'au împărtășit oficios, am putut constata, că *nici un regim al marilor puteri nu arată vrășmășie față cu persoana mea*, și că dacă s'au ivit diferențe de vederi, se referesc la *legalitatea menționatei sobranie*, prin urmare la o *cestiune privitoare la afacerile interne ale Bulgariei*. Când am promis poporului bulgar, că-i dau o dovadă a devotamentului meu, dacă momentul a sosit, m'am hotărât, să ascult strigătul de disperare al unei națiuni, ce nu pretinde alta, decât să trăiască și să se desvolte pacinic între marginile constituțiunei. Aplecat, ca să iau în mână soarta unui popor brav, căruia i-am promis, că 'mi voi jertfi viața pentru soarta și binele lui, ocup tronul bulgar, la care me chiamă vocea națiunei cu cea mai statornică hotărâre: *a lucra la consolidarea ordinii și a păcii* și în speranța neîndoioasă, că sultanul, voind a pune cât mai îngrabă capăt crizei bulgare, va sancționa alegerea mea. Incredințat pe cauza sfântă, ce o am primit și pe vederile mele nobile și loiale, am cea mai mare speranță, că Atotputernicul va binecuvânta pașul meu, și 'mi va ajuta la împlinirea datorinței mele.

Pășind principele în noua sa țeară, a adresat poporului bulgar următoarea proclamațiune:

Sobrania cu unanimitate m'a ales de principe al națiunei. Am primit această alegere și m'am străduit să câștig pe domnitorii lumii pentru cauza noastră. Năsuința mea în aceasta direcțiune n'a fost încoronată de succes. În circulara mea trimisă puterilor am mărturisit, că alegerea cădută asupra mea o voi primi și fără consensul lor. Națiune bulgară! Cu brațele deschise, cu inimă ferbinte vin la voi, ca să împărtășesc cu voi viitorul și cu voi și în fruntea voastră să progresăm pe calea civilizațiunei. Mare și nobilă e misiunea, ce o am primit din mâinile voastre, nori grei se adună pe orizont; dar mai mare este credința în coragiul vostru, și în perseverența voastră, și sfântă e voința națiunei, care în tot timpul a dus la victorii. Cu ajutorul lui Dumnezeu și cu voi voesc să me lupt pentru cauza voastră.

Sultanului i-a adresat principele următoarea notă telegrafică: Cu profund respect împărtășesc înaltei Porți, că tronul princial, oferit mie de sobrania bulgară, l'am acceptat și acum îl ocup. Sperez, că această hotărâre a mea va întâmpina consensul înaltei Porți. Fie incredințată Maj. Voastră, că mi voi ține

să treacă peste dâșii. Dar tot înzadar. Încă o clipă — Har l-a ajuns — „Te răsun tatăl meu!“ — și Set cădu cu capul sfărmat la pământ.

Deoarece fiul ei încă era prea tânăr, guvernarea o luă mama Isi însași. Ani îndelungați a mai domnit ea asupra Egiptului fericită și fericind. La moartea ei, țara întreagă a jeli-o, și memoria ei s'a păstrat cu venerațiunea cea mai mare, ce se poate închipui. Pretutindenea fură ridicate în cinstea ei temple, altare și portice. În cinstea ei, care a inventat cultura bucatelor, se serba o festivitate de 10 zile la seceriș; cei dintâi snopi se puneau pe altarele ei; grâul și orzul se ducea în procesiuni până la templele ei. Diferite plante oficinale fură numite după numele ei, și steaua cea mai frumoasă de pe ceriu, pe care o numim noi azi Sirius, egiptenii o numiau „Sat-Isi“, adică steaua Isi-ei. Când mai târziu, când anulului de 360 de zile se mai aduseră 5, se serba în fiește care an ziua născerii lui Osiri în 1-a, Isi-ei în 4-a dintre zilele acestea.

Ziua născerii lui Osiri era una dintre cele mai mari sărbători a anului și se ținea în fie care oraș cu mare pompă și alai. Dintâiu se făceau rugăciuni în templu, se cânta și se aduceau jertfe; apoi se îmbrăca statua îndumneșitului Osiri cu haine scumpe, se așeza sub un baldachim și se purta în procesiune festivă prin tot orașul. Înainte mergeau lăutari și cântăreți, urmau preoții, apoi statua împodobită, ear în sfârșit poporul. După încheierea sărbării

de cea mai mare datorință, ca tuturor supușilor mei fără deosebire de credință și de rasă, le păstrez cea mai mare dreptate.

După aceste pregătiri principele mai mult basat pe loialitatea poporului bulgar a călătorit incognito prin Austro-ungaria și la Orșova a părăsit monarhia noastră. Aici a fost primit cu mult entusiasm de deputațiunea bulgară în frunte cu ministrul Nacevici. La 5½ oare dimineața principele s'a imbarcat pe „Scava“, care trece cu inlesnire porțile de fer. Când vaporul se depărta noul oaspe privi mult timp spre coasta austriacă. La 7 oare sosiră la gura-Văii, unde aștepta vaporul „Orient“. Drapelul bulgar se înălță și oficerii companiei fluviale salutară pe Alt. Sa. Câțiva soldați români, ce erau așezați pe coastă nu purtau arme. Cătră 1 oară se ivesce pe orizont „Yachtul“ guvernului pavoasat; regentii, ministri, și delegațiunea erupseră în strigăte de „hura.“ După prezentarea regentilor Stambuloff, foarte mișcat, ceti următorul discurs de bună primire în limba francesă: În numele guvernului bulgar am onoare a ura Măriei Tale bună-venire la fruntăria bulgară și a-ți supune espresiunea simțimintelor de adânc devotament și de iubire nemărginită, de cari e pătuns poporul și armata bulgară, cari așteaptă cu nerăbdare de a vedea printre ei pe alesul lor mult iubit.

Poporul bulgar nu va uita nici odată, că în împregiurări așa de critice Maria-Ta. arătându-ne încrederea, ce ai în viitorul seu, ai binevoit să ieși în mână drapelul onoarei și al independenței bulgarilor. — Provedința dădească vegheze, asupra vieții prea scumpe a Măriei Tale și să-ți fie întru ajutoriu spe a conduce viteaza națiune bulgară către propășire, mărire și glorie. *Trăiască Ferdinand I.* — La aceste principele a mulțămît printr'o frumoasă alocuțiune pentru primirea, ce i-se face și a promis, că-și va sacrifica viața pentru apărarea libertății și drepturilor Bulgariei.

Ca răspuns la bineventarea episcopului dela Vidin principele Ferdinand a rostit următoarele: Ales în unanimitate de reprezentanții națiunei bulgare ca suveran al seu, am socotit de o sacră datorie să pun piciorul cât mai îngrabă pe pământul noiei mele patrii și să mi consacrez viața pentru fericirea, mărirea și prosperitatea poporului mult iubit. — Mulțămind din adâncul inimei valorosului popor bulgar pentru încrederea, ce a pus-o în mine și pentru sentimentele de devotament, ce le nutresce față cu mine, sunt pe deplin convins, că el me va ajuta în silințele mele întru înălțarea și desvoltarea țerei noastre și întru prepararea unui viitoriu strălucit și fericit. Atotputernicul Ddeu să ne ajute la împlinirea datorilor noastre.

La Vidin a ajuns principele la 6 oare seara. Un bastiment cu o mulțime de locuitori la întâmpinat cu urale entusiastice și 100 de tunuri a salutat sosirea lui. Tot așa la Sofia 101 de tunuri a anunțat sosirea principelui în Vidin. Principele în uniformă a fost primit de prefect, de comandatul garnisoanei și de alți demnitari în aclamațiunile mulțimei, care încunjara clerul întrunit sub un portic decorat cu colorile bulgare, apoi a inspectat batalionul și s'a continuat călătoria spre *Lom-Palanka*, unde earăși a fost primit cu aclamațiuni entusiastice. În Rusciuc a sosit în 1 August la 7 oare și 20 minute dimineața. Nu se aușiau decât strigăte

erau petreceri pretutindenea, jocuri, muzici și producțiuni de tot soiul; veselile durau până noaptea târziu.

Insemnătatea sărbărilor acestora era cu deosebire aceea, că în vremea, când se țineau, alergau locuitorii orașelelor și satelor dimprejur în centre; Nilul era calea cea mai potrivită, și în astfel de zile riul era plin de gondole pistrițe, bărci și luntrițe. Căci în orașele mari erau multe de vâdut, acrobați și escamotari de tot soiul; chiar și lupte de gladiatori și mai târziu chiar de tauri. Taurii se țineau anume pe ocaziunea aceasta.

În ziua morții marelui rege, la 17 Athir, se începeau misteriele Isi-ei, la cari însă nu puteau participa decât puțini inițiați. Aci se prezenta prin preoți în mod teatral moartea regelui, aflarea cadavrului seu, bucatirea lui prin Set, plângerea și căutarea îndoișatei regine și celelalte. Nimic nu lipsia, nici chiar șerpele, care urmărise pe Aso, — el era reprezentat printr'o funie groasă.

După dîsa preoților Egiptului antic au trecut de atunci și până în zilele de azi cam la 25 de mii de ani.

Despre Osiri și Isi vorbiră și timpuri târzie cu venerațiune și dragoste, de Set cu dispreț; el era numit pretutindenea „Tufe“, adică ticălosul. Dar azi nimeni nu-și mai bate capul la țermurile sfântului Nil cu trecutul cel mare; căci azi locuesce acolo un neam străin, care nu cunoasce pe Osiri; poporul cel vechiu a dispăru. Trad. de Yff.

de: trăiască Bulgaria, trăiască Ferdinand. Principele a trecut printr'un arc de triumf, împodobit cu colorile naționale și la vîrf cu portretul prințului și cu inscripțiuni în onoarea lui. La banchetul dat, comandantul militar din Șumla rosti următoarele: Nu sunt nici diplomat, nici orator. De prima oară vîd pe principele, dar îi mărturisesc, că *armata 'și pune credința în el și 'și sacrifica viața pentru el și pentru independența Bulgariei*. Mai curînd, închea comandantul, *va acoperi cu cadavre Balcanul, decât să-i succedă inamicului a pătrunde în Bulgaria*. Principele mulțumi și ridica paharul pentru garnisioana din Rusciuc și Șumla. Oficerii purtară pe umeri pe principele și entusiasmul era la culme. — La Sistova a sosit principele întovărășit de regentă și de toți ministri pela prînd. Sute de deputațiuni l'au salutat ca pe salvatorul Bulgariei. Din Sistova a fost așteptat la Tirnova.

Foile rusesci parcă vorbesc mai moderat despre călătoria principelui: „Petersb. Wjedomosti“, scrie, că Europa se nu uite, că Battembergianul a fost depărtat numai prin puternicul cuvînt al Rusiei, fără amenințare și fără scoaterea săbiei. Pentru depărtarea Coburgului e de ajuns proverbiala tăcere a Rusiei. Nime nu poate sta pe tronul bulgar, fără a fi și prețin Rusiei.

Musica vocală în scoalele rurale.

S'a vorbit în unul din numerii ultimi ai acestui diar pentru introducerea muzicii vocale în scoalele noastre rurale.

Fiindcă acel articol tractează o cestiune atît de însemnată mai revenim și cu aceasta ocaziune să studîm cu cetitorii acestui diar aceasta propunere și să aliăm toate puterile noastre pentru realizarea ei.

E lucru constatat, că trebuința de cultură musicală se simte mai mult chiar la populația rurală. Și de ce? Fiindcă nimeni nu s'a îngrijit să facă ceva în aceasta direcțiune

La toate popoarele, chiar în timpurile cele mai vechi, studiul muzicii era privit ca ceva indispensabil, ca cel mai necesar element pentru nobilitarea caracterului, pentru conservarea sentimentului de naționalitate și pentru păstrarea obiceiurilor străbune.

Dar avem noi nevoie de acele timpuri? nu avem probe la popoarele de azi? cu cîtă sirguintă lucră pe acest teren, pentru lățirea muzicii naționale?

În Francia sunt institute, a căror menire e a învăța pe cetățeni cîntece naționale patriotice. Germanii încă sunt și ei un popor serios și muncitor ca și noi, și ei încă nu au soarele Italiei, și nici trei recolte pe an și cu toate acestea, toți locuitorii, dela mic până la mare sciu se cînte cîntece naționale, ei sciu să însușească la un moment toată suflarea uemțească. La ei nu este scoală, unde muzica se nu fie obligătoare, ea — muzica — a ajuns să fie un fel de lege a naturei. Nu e tot astfel și la italieni? Poporul italian însuși e muzica. Cîntarea la ei în acea frumoasă țară e o manifestare dîlnică a vieții, e de un caracter propriu vieții obiceiurilor, și limbei aceluia popor.

Ce s'a făcut însă la noi până acum? Nimic. Muzica cu impresiuni naționale e schimonosită, încât numai românească nu e.

Noi nu o am aprețiat până acuma, fiindcă nu ne am întrebat nici odată, că ce e muzica? Noi nu scim, ce e muzica. Cu atît mai puțin scim, ce e o muzică bună. Ce e drept cîntări auzim noi destule, dar că ele și esercită vre-o influință asupra noastră me îndoesc foarte mult.

Dar muzica e mai mult. Ea e elementul necesar, prin care se pot crea cetățeni de caracter, cetățeni buni, însușiți de credință și iubire către patrie și națiune.

Ea este mijlocul cel mai puternic de a ne forma unitate în limba noastră națională, fiind că ea se răspîndesc cu iuțala fulgerului, în toate unghiurile țerei și puterea ei s'a probat în toate vremile, începînd dela cele mai vechi și până azi.

Să ne gîndim deci serios la aceasta cestiune și să ne dăm seamă, dacă acest mărș scop se se și poată realiza.

Noi credem, că pentru răspîndirea culturai musicale în popor, ar fi modul cel mai practic:

ca copii să se poată familiarisa cu muzica în mod practic și fără nici o greutate;

ca ei să poată învăța după auz și pe lângă aceea să se și distragă, cîntînd fel de fel de cîntece;

ca copii mai măriței (cl. 4) să poată învăța numele, cheile, figurile și valorile notelor și a paușelor, apoi mîșurile simple pe scurt și fără multe definițiuni;

Veneratul consistoriu archidieceșan ca for suprem scolar să publice un concurs pentru compu-

nerea unei colecțiuni de poezii potrivite cu firea și mintea copiilor din scoalele elementare, punerea lor pe muzică, și astfel învățatorii, inițiați în un curs supletor, ar avea un reportuar hotărât, și în toate scoalele s'ar cânta aceleași cântări, aceleași arii, vor cultiva prin urmare aceleași cugetări, aceleași sentimente; contribuind astfel la fala, și mândria noastră națională la înaintarea și înflorirea dulcii noastre națiuni și a limbei ei. C. A. S.

Varietăți.

* (Recolta în Ardeal.) Din rapoartele intrate până la 8 Aug. n. la ministrul de comerț industrie și agricultură asupra stărilor semănăturilor, rezultatul recoltei, înfățișază următoarea icoană a situațiunei economice: Grâul: În comitatele din Transilvania s'a secerat și în cele mai multe locuri s'a și cărat. Recolta în general nu e mulțumitoare și cantitativ e departe de așteptările agricultorilor, în privința calitativă cu excepțiunea comitatului Albei inferioare, unde grâul a fost noroit și e tăciunos, în general e bunișoară. Grâul primăveratic se mai seceră încă. În comit. Albei de jos e tăciunos, ear în comit. Solnoc-Dobâca e noroit. — Orđul: Recolta emijlocie — Ovėsul: Recolta va fi îmbucurătoare. — Cucuruđul a dat îndărăt, și promite o recoltă slabă, — afară de comitatele Tërnavelor, unde a ploat, și unde se spereadă o recoltă mulțumitoare.

* (Limba franceză.) În anul acesta se vor trimite la Paris din partea ministrului comun de răsboiu austriac doi oficeri, cari, perfecționându-se în limba franceză, o vor propune apoi în scoalele militare austro-ungare. Cei ce vor să meargă, trebuie să fie puțin esercitați în vorbire și scriere și să poseadă cunoscințe gramaticale. Cei aleși pe baza unui examen vor petrece în Paris 10 luni și vor primi pe lângă salariul obicinuit 150 fl. bani de călătorie, 300 fl. pentru vesminte civile și încă un adaus 120 fl. pe fie-care lună.

* Patriarchul serbesc German Angyelici este greu morbos și asta e și cauza, ce l'a silit a se ren-torace dela Gleichenberg.

* (Încă un răsboiu vamal în prospect.) Guvernul din Switzera — după cum se dice — se ocupă cu idea să abdică monarhiei noastre convențiunea vamală încheiată la 14 Iuliu 1868. Motivul principal, ce dispune pe Switzera la acest pas, este, că vama cașului prin convențiunea austro-ungară din vigoare s'a ridicat dela 10 fl. la 20 fl.

* (Escursiune de plăcere la Sinaia.) Țiua adormirei Sf. Măria 15/27 Aug., la Sinaia se serbează într'un mod pompos și solemn. Cu ocașiunea acestei serbări biroul orașenesc din Brașov arangează un tren de plăcere tour și retour cu prețuri de tot reduse.

* (Casinul austro-ungar din Bucuresci.) Între membrii acestui casin s'a escat neînțelegeri. Maghiarii au înaintat președintelui o petiție iscălită de 32 membri, ca orchestra să cânte și ciardașe. Austriacii vëndend aceasta și ei au înaintat o petiție iscălită de peste 70 membri, ca orchestra să execute numai bucăți classice și cântece românesce. Acum e mare tulburare între membri și una și alta din partide au promis că se vor retrage, decum-va nu li se va satisface. Președintele s'a dat demisiunea și astfel casinul e în ajun d'a se desființa.

* (Învitate) la „*Reprezentățiunea teatrală*“ ce se va ține sub conducerea dlui Petru Rimbaș de cătră tinerimea studioasă din tractul ppter al Zarand, Joi la 6/18 August 1887 în localitatea „Societății de lectură“ din Brad cu următorul program:

„*Un leu și un zlot.*“

Comedie într'un act de D. R. Rosetti.

Persoanele: Eudochie Trifan — Dl Aurel Trif; Tasache Sărăcilă — Dl Teodor Baiant; Mișu Anesti — Dl Nicolau Vraciu; Tertipof — Dl Petru Todoran; Dna Tarsița Trifan — Dna Rimbaș; Natafița fiica sa — Dra E. Impărat; Lina servitoare — Dra Eugenia Cutean; Mai mulți invitați.

„*Polipul Unchiului.*“

Comedie într'un act de I. Slavici.

Ciocănel — Dl Inocențiu Bogdan; Vespian — dl Teodor Baiant; Iulian — Dl Andron Bogdan; Verigă, serv. — Dl Alesandru Draia.

„*Un tutor.*“

Comedie în 2 acte și un tablou de M. Ponfi.

Redean — Dl Aurel Trif; Dornescu — Dl Inoc. Bogdan; Buzdugan — Dl Ioan Sina; Ioniță — Dl Ioan Bocaniciu; Leonora Steria — Dra V. Stanciu; Dna Renon — Dna Rimbaș; Rarița, servitoare — Dna F. Olariu. Servitori, țerani, țerance.

După reprezentațiune va urma joc.

Jumătate din venit e destinat pentru bibliotecile scolare din tract, ear cealaltă jumătate, pentru

fondul elevilor morboși dela gimnasiul român gr.-or. din loc.

Intrare de persoană locul I, 70 cr.; locul II, 50 cr., parter 30 cr., pentru prunci 20 cr.

Biletele de intrare se pot căpăta din 3—6 August a. c. la Dl Ioan Germân vis-à-vis de gimnasiu și seara la cassă. Începutul la 7 oare seara.

Ofertele marinimoase se vor primi cu mulțumită și cuita publice.

Comitetul arangiator.

* Unomoringrozitor. Sigismund Varadi, cismariu în Gódölő, un om în vîrstă ca de vreo 46 de ani, desperat de boala îndelungată, în care căduse și de lipsa ce o va duce familia după moarte-i, se aruncă asupra copiilor sei și omori 3 din opt, apoi se spîndură.

* (Nenorocire pe calea ferată.) Firul telegrafic din Newyork anunță, că o mare nenorocire s'a întemplat la podul stațiunei Blămington (Illinois) Trenul de plăcere consta din 2 locomotive și 15 vagoane, în care se aflau 960 de persoane, cari călătoriau la Niagara. Podul era peste o groapă, de 10 picioare de adîncă și de 15 de lată. Se presupune, că podul în urma secetei celei mari s'a aprins dinscările locomotivei. Conducătorul trenului de plăcere a observat puntea că arde, dar nu putea oprî trenul. Podul se rupse, cele mai multe vagoane s'au răsătorat, mai mult de o sută de persoane au murit și peste patru sute sunt greu rănite.

* (Atentat.) Pe scările ministeriului de interne din Madrid au explodat în 11 a. l. c. trei patroane cu dinamită. Atentătorul se presupune a fi un oficiant demisionat.

* (Remediu pentru pîr.) Un medic iscusit răspunde la întrebarea, ce e de făcut, pentru a și conserva pîrul capului: Foarte puțin. 1. Căderea pîrului condiționează dela morburile căstigate, astfel e sfatul unui medic expert. 2. Un mediu mai rece are o influință mai bună, pentru aceea căciulile și cușmele călduroase trebuiesc delăturate. 3. Cel mai bun mijloc a păstra pîrul sănătos și neîncărunțit până la adînci bătrînețe, este curățenia. — Pîrul trebuie în toată dimineața curățit cu un pepten des, apoi lin periat. Pîrul aspru ori uscat se poate freca în săptămînă odată seara cu gălbînș de ou, apoi curățit frumos cu apă călduță și svîntat cu un stergariu. Toate celelalte unsori de pîr și pomeđi, — cari cu cât sunt mai mirositoare sunt și mai periculoase — trebuiesc cu totul înlăturate; prin întrebuintarea lor pîrul devine unsuros, urît și sein.

* Cu ocașiunea venirii Maj. Sale la Cluș se fac pregătiri ca archidieceasa ev. ref. transilvană să salute prin delegații pe împăratul. Delegații vor purta *costumul național maghiar în uniformă*.

* (Mulțumită publică.) Cu ocașiunea petrecerei de vară a „Societăței Concordia“ din Blaș, ținută la 7 l. c. care a reușit foarte bine au încurs și câteva suprasolviri; venim deci a mulțumi călduros onoratului public spriginitor pentru zelul și marimositatea sa cu care s'a arătat față de această societate binefăcătoare; și adevă Domnilor:

Basil Oltean, avocat 1 fl.; Dumitru Turcu, jun. comerciant 1 fl.; Ioan Bela, timariu 1 fl.; Dumitru Marginean, pantofar 1 fl.; Nicolau Pepelovici, masariu 1 fl.; Alesandru Szabo, pantofar 1 fl.; Ioan Rusu, pantofar 1 fl.; Vasil Barna, faur 1 fl.; Bekő Carol, curelariu 1 fl.; Andrei Marele, masariu 60 cr.; Biro Iosef, masariu 60 cr.; Nicolae Marginean, masariu 60 cr.; Ioan Botezan, masariu 60 cr.; Ana Cadar propriet. 1 fl.; Augustin Streza, cojocariu 1 fl.; Teodor Onișor, fabricant 1 fl.; Henerich Bach, croitor 1 fl.; Aurel Trifan, croitor 60 cr.; Iuliana Manfi, propriet. 60 cr.; Constandin Raș, cojocariu 1 fl.; Dr. Iacob Brîndușan, avocat 1 fl.; Octaviu Macelariu, tipograf 60 cr.; Iuliana Darvoș rotărit. 1 fl.; Iosif Ganz, mașinist 60 cr.; Ioane Stregian, șapcar 1 fl.; Spatariu Iuliana, vîduva 60 cr.; Ana Muntean, vîduva 60 cr.; Ioane Janza, cismar 1 fl.; Ioane Turc, timar 60 cr. Dr. Alesandru Pop, 1 fl.; Iosif Salmen, comerciant 1 fl.; Ana Rus, propriet. 1 fl.; Basil Stregian, șapcar 1 fl.; David Clain, calfă de boltă 1 fl.; Basil Turcu, comerciant 1 fl.; Alesandru Popa, medicinist 1 fl.; A. Nistor, iurist 60 cr.; Ioane Iclodan, cojocar 1 fl.; N. Saluszișki, pantofar 1 fl.; Ioan Furnea, proprietar 1 fl.; Octaviu Corvin, croitor 60 cr.; Lászlo Ianoșné, bucatar. 1 fl.; Szekely Mihai, zidar 1 fl.; Cămpian Iosif, zidar 60 cr.; Iosef Blum, calfă 60 cr.; Bernhard Fischer, masariu 60 cr.; Georgiu Bărbat, capelan 1 fl. — Suma 40 fl. 60 cr. — Speșele petrecerei 25 fl. 89 cr. — Remâne venit curat 14 fl. 71 cr.

Blaj, 10 August, 1887.

Pentru comitetul arangiator

T. Onișor.

Insemnătatea predicei în biserică.

Dar să vedem, ce rol a jucat și joacă predica în biserică creștină după desbinarea acesteia în orientală și apusană.

Este adevărat, că biserică noastră catolică de răsărit a păstrat cu scumpătate doctrina genuină și toate datinele bisericești primitive, cea ce o recunoșc chiar și unii dintre romano-catolici precum episcopul Ludovic Porta Giurleo în enciclica sa, unde se dice, că toate celelalte biserici, se înțelege afară de biserică orientală — și confesiuni s'au abătut mai mult ori mai puțin dela aceasta.

Aceasta este adevărat, o recunoașcem și noi, dar de altă parte trebuie să recunoașcem, că atât biserică romano-catolică cât și celelalte confesiuni au pus mai mare pond pe predică, decât biserică gr. orientală.

Predica fără indoială contribuie în mod însemnat la cultură și religiozitate și astfel se nu ne mirăm dar, dacă popoarele din orient sunt atât de rămase în cultură deși vitregitatea împrejurărilor politice, fără indoială încă a contribuit foarte mult la rămânerea în dărept a acestor popoară.

Nu se poate afirma aceasta în mod absolut despre biserică română ortodoxă din Transilvania. Căci nu-i a lipsit românului preoți, cari au știut, — să înțeleagă după felul de învățatură de pe timpul acela, — să-l întărească în credința strămoșească în contra atător încercări proselitistice și să-i dea mângăiere sufletească în suferințele lui.

Cumcă pe timpul Răcoșescilor aici în metropolia Ardealului se predica românește în biserici avem dovadă diploma unui protopop din Maramureș, Simeon Petrașcu, în care se dice apriat în tomul 2, că catechismul impus de Georgiu Racoți I să fie întors pe românește și să-l introducă în biserică, nefiindu-i iertat decât în consonanță cu acesta a predica.

Despre ce dice fericitul Sincai: veđi cum se nevoiau calvinii să amăgească pe români dela credința cea adevărată!

Mai târđiu însă avem date sigure despre predicatori chiar ambulanți, cari umblau din sat în sat și întăreau poporul în credința strămoșească. Pe timpul unirei au fost predicatori zeloși, cari îndemnau la statornicia în credință precum au fost Ioan Circa, Visarion, Sofroniu, Ioan din Sadu ș. a.

Dar soartea acestora a fost funestă, precum și altor preoți, cari îndrăsniau a-și ridica glasul contra uneltirilor iesuiților.

Din cele espuse până aici se poate vedé, ce însemnătate a avut predica în biserică, începînd de pe timpul apostolilor până în timpul de grea cercare a bisericești noastre naționale.

Dacă în trecut predica a fost de o însemnătate atât de mare, apoi astăzi însemnătatea ei nu se poate prețui Cuvîntul de învățatură din partea preoților astăzi tocmai așa este de necesar, ca pânea de toate Țilele. Precum nu poate trăi cineva fără pâne și precum nu poate fi cineva creștin fără de botez, tocmai așa preotul fără de a avea în gura lui cuvînt de învățatură nu mai poate fi conducătorul poporului, lumina lumii, ear biserică fără învățatură nu poate să îndeplinească marea s'a misiune: de a aduce lui Dđeu pe fii lui Dđeu.

Recunoscînd deci însemnătatea predicei atât în timpul apostolilor și a sfinților Părinți cât și în Țilele noastre: e timpul suprem, ca noi, cari voim a fi lumina poporului să lucrăm cu toată Țăria sufletului, ca cu o Ți mai curînd să resune în toate bisericile amvonul, să dăm prin aceasta bisericești adevăratea vieață, conștiința esactă despre tainele, ce se sêvêrșesc și despre principiile cele sublimale ale creștinismului. — De aceea cu drept cuvînt să susține, că predica face să străbată lumina cea Dđeească în întunerecul lumii cei trecătoare.

Deci fraților în Christos, fiind mai întăiu pildă de virtute cu vieața voastră, fiți și cu cuvintele voastre, căci prin aceasta veți avea pe tărîmul moral o superioritate necontestabilă înaintea tuturor.

Acum este acel timp, pe care îl profetășce stul apostol Pavel, unde dice: Că va fi vreme, când învățătura cea sănătoasă nu o vor suferi, ci după poftele sale și vor grămădi lor-și învățatori, cari întărită auđul; și își vor intoarce auđul dela adevăr, ear la fabule se vor pleca. (II Tim: IV, 3, 4.)

Făcînd aceste veți putea dice, ca și acel apostol în vremea despărțirii. Lupta cea bună m'am luptat, călătoria am sêvêrșit, credința am păzit. De acum mi s'a păstrat cununa dreptății, care mi va da mie Domnul, judecătorul cel drept, în Țiua aceea și nu numai mie ci tuturor celor ce doresc învierea lui. (II. Tim. IV, 7, 8.)

V. D.

La preumblare întălnim pe mulți cu fața galbină, cu privirea posomorită, cu pași oboșiți etc. și ce e cauza? Nu e altceva de căt suferirea de nervi, și chiar pe lângă buna îngrijire boala nu se mântue; folosesci însă elicsirul de nervi al Dr. Lieber remăi uimit despre influința vindecătoare a acestui preparat binecuvîntat. Numai singur veritabil se află sub marca de deposit (cruce cu ancoră) 1/2 sticlă = 2 fl. v. a., o sticlă întregă florini 3.50, o sticlă dublă fl. 6.50 v. a. în farmacia și în centrula dlui Dr. Bökiker & Co. Hanovera. Deposit în Sibiu la W. F. Morscher, farmacie la „Genfer Kreuz.“

Loterie.

Sămbătă în 13 August 1887.

Buda: 88 9 74 42 63

Nr. 276. [1640] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci la scoalele confesionale gr. or. din comunele mai jos însemnate ale protopresbiteratului Gioagiului I. se deschide concurs cu termin de 30 de zile dela întâia publicare.

1. Hărău, cu 200 fl. salariu anual, cuartir gratuit, și 2 orgii lemne de foc.

2. Suligete, cu 200 fl. salariu anual, cuartir gratuit, grădină pentru pomărit de 1 jug. 130⁰□, și 2 orgii lemne de foc.

3. Măgura și filia Toplița, cu 200 fl. salariu anual, cuartir gratuit, și 2 orgii lemne de foc.

4. Dealu-mare, cu 160 fl. salariu anual, cuartir gratuit și 2 orgii lemne de foc.

5. Certeșul-superior, cu 150 fl. salariu anual, cuartir gratuit, și lemne de foc după trebuință.

6. Voia, cu 150 fl. salariu anual, cuartir gratuit și lemne de foc după trebuință.

Concurenții au a-și adresa cererile lor, provădute cu documentele recerute de st. org. §. 13 și normativul scolaru §. 73 oficiului protopresbiteral al Gioagiului I. până la terminul sus indicat.

Hondol, 17 Iuliu, 1887.

În conțelegere cu comitetele parochiale concernente.

Vasilu Pipoșiu,
protopresbiter.

[1641] 1—3

CONCURS.

La scoala capitală gr. or. din Orăștie, sunt de ocupat 2 posturi învățătoresci cu salariu de câte 300 fl. cuartir în edificiul scoalei și 2 stângini de lemne. Devenind vacant postul de învățătorii dirigit, unul dintre învățătorii ordinari definitivi se va alege de director, cu care post este împreună o remunerație de 150 fl. pe an; asemenea va primi și învățătorul, carele va fi calificat a propune cântările corale o remunerație de 100 fl. pe an.

Concursurile instruite cu documentele prescise sunt a se subșterne până la 15/27 August a. c. comitetului parochial din Orăștie.

Orăștie, la 18/30 Iuliu, 1887.

Pentru comitetul parochial:

Mihaiu,
presid. subst.

Aurel Popovici Bărcian,
notariu.

Nr. 448. [1642] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci la scoalele populare gr. or. din comunele mai jos însemnate se deschide concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare.

1. Apoldul inferior, salariu 220 fl., cuartir natural și lemne de încălzit.

2. Brosceni, salariu 200 fl.

3. Spring, salariu 200 fl. și cuartir natural.

4. Cinadie, salariu:

a) 9 jugere de pământ, parte arător, parte fânaț, pentru care învățătorul va avea să plătească contribuțiunea,

b) una sută ferdele de cucuruz sfirmit dela popor;

c) una sută zile de lucru dela popor;

d) folosința pe jumătate a grădinei scolare;

e) două cară de lemne din pădurea bisericeii.

5. Gusu, salariu 100 fl.

Doritorii de a obține unul din aceste posturi își vor adresa cererile de concurs, instruite în sensul legilor în vigoare, sub-semnatului oficiu proto-

presbiteral până la terminul mai sus-indicat.

Mercurea, la 22 Iuliu, 1887

Oficiul protopresbiteral al tractului Mercurei.

Ioan Droc,
protopresb.

Nr. 49. D. f. G. [1643] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea unui post de profesor la gimnasiul român gr. or. din Brad, având specialitatea matematica ca studiu principal și fizica ca studiu ausiliar, sau limba germană ca studiu principal și latina ca ausiliar, eventual în aceste 2 grupe din cele 2 obiecte ori care poate fi principal și celalalt ausiliar, se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Salariul anual împreună cu acest post e 600 fl. v. a. cu prospect de a se urca, și decenale de câte 100 fl. v. a.

Concurenții și vor adresa petițiile lor sub-semnatului comitet gimnasial instruite cu următoarele documente:

a) că sunt români de religione gr. or.

b) că au purtare bună;

c) că au calificațiunea prescisa de art. XXX. din anul 1883 §. 30 în combinare cu §. 61.

Comitetul reprezentanții gimnasiului român gr. or. din Brad.

Brad, la 17 Iuliu, 1887.

Vasilu Damian,
președinte.

[1638] 2—3

CONCURS.

Pe baza decisului adus în puterea §-lui 63 din stat. org. în ședința comitetului protopresb. gr. or. român al Lugosului, ținută în Lugos în 5 Martiu 1887 v. și în urma aprobării Veneratului Consistoriu diecesan ddo 8 Maiu 1887 Nr. 386 B. prin aceasta se escrie concurs pentru postul de protopresbiter rom. gr. or. în tractul Lugosului.

I. Competenții au să dovedească, cumcă posed minimum calificațiunea normată în §-ul 15 lit. a din regulamentul pentru parochii de clasa I-mă, va fi preferit între asemenea calificațiunea acela, care va comproba, că a făcut studiile sale la o facultate a unei Universități teologice și a abținut gradul de Dr. în teologie, sau a frecventat la o Universitate studii filosofice sau juridice.

II. Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Dotațiunea împreună cu parochia protopresbiterală constatătoare a) din cele 2 sesiuni paroch. folosite mai nainte de în Domnul adormitul protopresbiter George Pesteanu și parochul Alecsandru Ursulescu, care dotațiune se va asigura întreagă după expirarea anului intercalat socotit dela repausarea protopresbiterului resp. parochului sus numit, b) din stoala și c) și din birul usitat în Lugos.

2. Birul protopresb. anual dela preoți conform punctului al 32 din rescriptul declaratoriu iliric.

3. Tacele pentru ședulele de cununie după usul și în măsura de până acuma dela cei cu stare 2 fl. dela ceialalți 1 fl.

4. Paușal de călătorie ce se va presta din partea Venerat. Consistoriu diecesan în suma de 200 fl. anual.

Se observă, că escrierea de concurs pentru acest protopresbiterat se face între marginile decisiunei Consis. din 15 Maiu, anul 1886 Nr. 416 B. publicată în numărul 23 din anul trecut al „Foaiei diecesane“ cu comunele înșirate în aceea decisiune.

Doritorii de a ocupa acest post vor avea a subșterne recursele lor P. O. D. Filip Adam comisariu consis. denumit pentru conducerea actului electoral și protopresbiteral în lăm pe tițiunile lor recursuale instruite cu

documente în forma autentică despre calificațiunea lor de până acuma în termin de 30 de zile, socotite dela prima publicare a concursului în „Foaia diecesană“ (Red. Nr. 30 a. c.) din Ca ransebeș.

Lugos, 20 Iuliu, 1887 v.

Comitetul protopresbiteral

În conțelegere cu Filip Adam, comisar cons. și protopresbiter în lăm.

Nr. 367. [1635] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci din comunele mai jos însemnate se escrie concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare.

1. Bacifalău, cu salariu anual din banii încassaveri din repartițiune de 300 fl. cuartir în edificiul scoalei, și 2 stângini de lemne.

2. Dêrste, cu salariu anual de 200 fl. și cuartir în edificiul scoalei.

3. Satulung, biserica S. S. Archangeli, scoală capitală cu salariu anual de 300 fl.

4. Satulung, biserica Sf. Adormiri cu scoală capitală, cu salariu anual de 350 fl. cu îndatorire să fie și notariu al comitetului parochial.

5. Tărlungeni, cu salariu anual de 200 fl. cuartir în edificiul scoalei, și 3 stângini de lemne, având într-o Duminică a-și arăta desteritatea sa în cântări.

6. Zizin, cu salariu anual de 111 fl., în care este computat și cuartirul.

7. Purcăreni, cu salariu de 200 fl. și pentru scoala de repetiție 35 fl.

8. Cărpiniș, filie la Tărlungeni, salariu 60 fl. v. a.

Reflectanții vor avea a-și așterne suplicile concursuali, instruite cu documentele prescise de lege sub-scrisu lui până la terminul indicat.

Oficiul protopresbiteral al Brașovului I.

Brașov, în 21 Iuliu, 1887.

În conțelegere cu resp. comitete parochiale.

Ioan Petric,
protopop ca adm.

Nr. 322. [1636] 2—3

CONCURS.

Pentru stațiunile învățătoresci la scoalele confesionale din comunele mai jos însemnate din protopresbiteratul Brașovului II-lea, se escrie concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“ și anume:

1. Lișnău, cu salariul de 134 fl. în bani, bucate și lemne, parte pentru servițiile ca cantor, parte ca învățător.

2. Nou, cu salariul de circa 100 fl., prestat parte dela comuna bisericască, parte din ajutoare din fondul protopresbiteral și din ale archidiecesei pentru care s'a suplicat deja.

3. Apața, cu salariul de 90 fl., constătătorii jumătate din bucate pentru servițiile de cantor, și jumătate în bani gata pentru servițiile de învățător, pe lângă care este speranță, că se vor mai oferi ajutoare din fondul protopresbiteral și archidieceșan.

Doritorii de a ocupa vreunul din aceste posturi au a-și subșterne petițiunile lor instruite conform prescripțiilor legilor din vigoare sub-semnatului oficiu protopresbiteral până la terminul sus indicat.

Brașov, în 21 Iuliu, 1887.

Oficiul protopresbiteral al Brașovului al II-lea.

În conțelegere cu respectivele comitete parochiale.

Ioan Petric,
protopresb.

Nr. 293. [1633] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci, dela scoalele române gr. or. din comunele mai jos însemnate ale protopresbiteratului Iliei, se escrie

concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare.

1. Furcșoara, cu salariu anual de 200 fl. v. a. cuartir, grădină de legumi în mărime de 400□ stângini, și lemne de foc.

2. Almășel, cu salariu de 150 fl. v. a. și 3 stângini lemne pentru foc.

3. Gialăcuta, cu filia Căbești, cu salariu de 150 fl. v. a. cuartir, folosința grădinei dela scoală și 3 stângini de lemne.

4. Micănești, cu salariu de 150 fl. v. a. și lemne de foc de ajuns.

5. Têrnava, cu salariu de 150 fl. v. a. cuartir, folosința a două grădini și lemne de foc.

Doritorii de a ocupa vreuna din aceste stațiuni își vor așterne suplicile instruite conform legilor în vigoare la sub semnatul oficiu protopresbiteral până la terminul sus indicat.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Iliei, în conțelegere cu comitetele parochiale concernente.

M. Ilia, la 24 Iuliu, 1887.

Avram Pecurariu,
protopresbiter.

Nr. 769. [1637] 2—3

EDICT.

Elena Balteș, gr. or. din Tâlmăciu, carea de 12 ani și-a părăsit pe legiuitul ei bărbat Constantin Sirbu, gr. or. din Tâlmăciu, fără să se scie ubicațiunea ei, prin aceasta se citează, ca în termin de 3 luni dela prima publicare a acestui edict să se înfățișeze înaintea sub-semnatului, căci la din contră cererea de divorț a bărbatului ei se va decide pe baza pribegirei ei. Scaunul protopresbiteral gr. or. al Sibiiului ca for matrimonial de I-a instanță.

Sibiiu, 27 Maiu, 1887

Simeon Popescu, protopresbiter.

Nr. 4132/87. civ. [1644] 1—3

Publicațiune.

Pentru regularea afacerilor pregătitoare în cestiunea comasării hotarului comunei Măgarei, și adică: pentru regularea reprezentării, alegerea inginerului și facerea preliminarilor de spese, se defige și de petracare 27 Septembrie a. c. S oare a. m. ce se va ține în comuna Măgarei în localitatea cancelariei comunale, la care pertractare se provoacă a participa toți interesații cu aceea adaugere, că neparticiparea unuia sau altuia nu va împedeca decurgerea pertractărei.

Elisabetopole, 3 August, 1887.

Pantru judele referent Georgiu Kelemen,
Dominic Imre m. p.,
jude reg. de trib.

 Singur veritabil se află
sub
aceasta marcă de deposit
Elixir
pentru reimprospetarea nervilor
a profesorului Dr. Lieber

durabil, radical și cel mai sigur leac dintre toate, chiar și contra celor mai cumplite dureri de nervi, provenite din pécatele tinerețelor. Cura radicală contra tuturor morburilor, cari debilitază corpul precum: gâlbănarea, iritațiune, durere de cap, migrene, batere de inimă, durere de stomach și mistuire neregulată.

Elixirul acesta compus din cele mai nobile plante de pe întreg pământul și aprobat din partea unei autorități moderne a științei; speră prin urmare si cea mai deplină garanție pentru depărtarea sus amintitelor morburilor.

Deslușiri mai de aproape dă cerculariul aclus la fiesce-care sticlă. Prețul 1/2 sticlă 2 fl. v. a. —, o sticlă întreagă fl. 3.50 v. a., o sticlă dublă fl. 6.50 v. a., pe lângă trimitere s'au asinațiune. — Se află în toate farmaciile.

Depositul principal: Einhorn-Apotheke Max-Fanta Prag, Altstadt Ring.

Depositul în Sibiiu la W. F. Mor-scher; farmacie la „Genfer Kreutz.“